

PART 3

THE EVIDENTIAL NATURE OF ELECTRONIC DATA

ELEKTRONİK ORTAMDAKİ VERİLERİN DELİL NİTELİĞİ

KEREM FİNCAN

AYŞENUR İLİK

DİLARA ÖZSAVRAN

PART 3

ABSTRACT | ÖZET

If there is electronic data gathered legally, there are distinct regulations in criminal and civil jurisdictions that allow this electronic data to be deemed evidence.

Hukuka uygun bir şekilde elde edilen elektronik verinin mevcudiyeti durumunda, söz konusu bu elektronik verinin delil olarak değerlendirilebilmesi için ceza yargılamasında ve hukuk yargılamasında farklı düzenlemeler mevcuttur.

KEYWORDS | ANAHTAR KELİMELELER

Prima Facie Evidence, Electronic Document, Electronic Evidence, Proof, Evidence.

Delil Başlangıcı, Elektronik Belge, Elektronik Delil, İspat, Delil.

I. INTRODUCTION

In today's world, considering the advancements in information technology and systems, it is undeniable that individuals and societies communicate through electronic platforms and share information and documents almost in every aspect of life. Moreover, not only communication needs are met through these electronic environments, but economic and social relationships are also significantly conducted via electronic media.

Given the integration of software, applications, and similar tools in our lives in the electronic environment, it is evident that the examination and evaluation of data in these electronic environments should be considered from a legal perspective.

In this study, particular emphasis will be placed on evaluating the evidentiary qualities of electronic data, and along with relevant legislation provisions, judicial decisions and doctrinal opinions will also be addressed.

The first section of my study will initially provide definitions for concepts such as electronic environment, electronic data, and evidence. Subsequently, the evidentiary

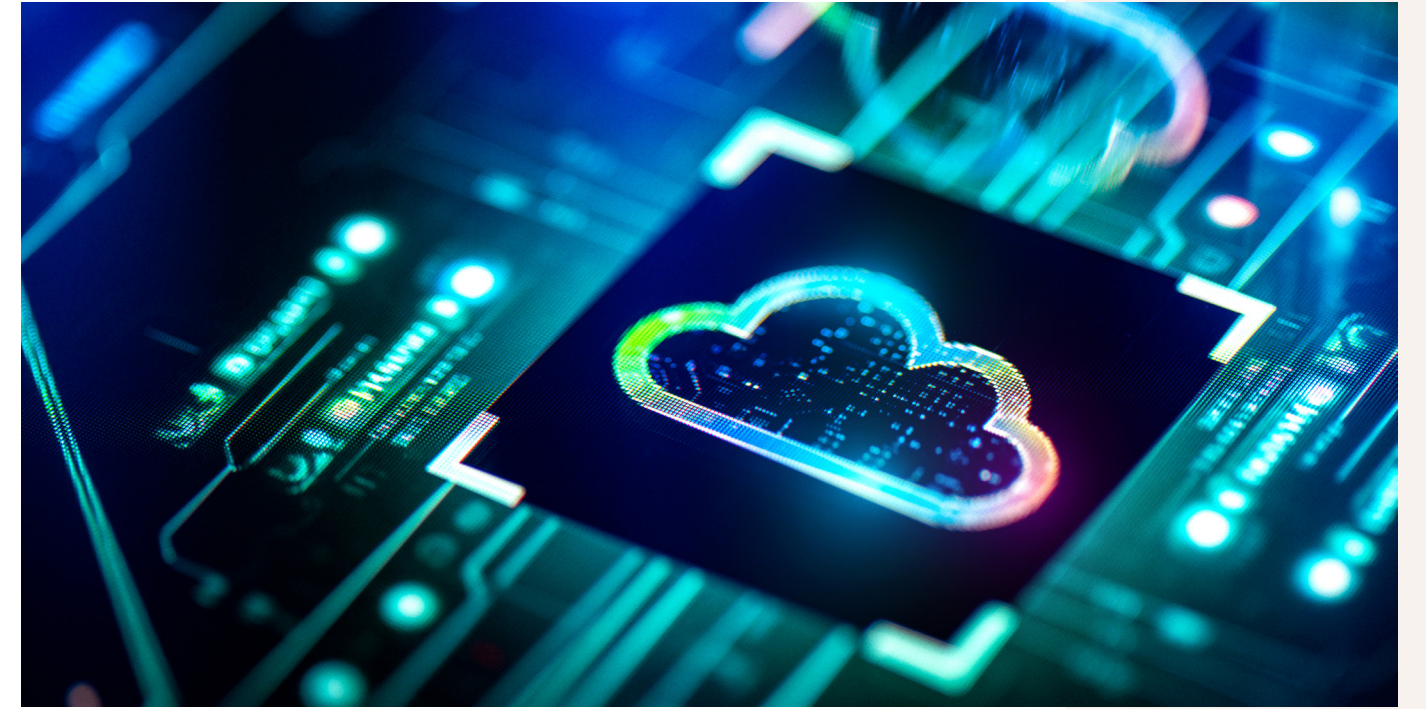
I. GİRİŞ

Günümüz dünyasında bilişim ve teknoloji sistemlerinde meydana gelen gelişmeler düşünüldüğünde, bireylerin ve toplumların neredeyse hayatın her alanında elektronik ortamlar üzerinden iletişime geçtiği ve yine bu elektronik ortamlar vesilesiyle bilgi ve belge paylaşıkları yadsınamaz bir gerçekliktir. Üstelik bu elektronik ortamlar vesilesiyle yalnızca iletişim ihtiyacı giderilmemekte; ekonomik ve sosyal ilişkiler de önemli ölçüde elektronik mecralar kanalıyla yürütülmektedir.

Elektronik ortamdaki yazılım, uygulama ve benzeri araçların hayatımıza bu denli entegre olduğu düşünüldüğünde, söz konusu bu elektronik ortamlardaki verilerin hukuki olarak incelenmesi ve değerlendirilmesi gerektiği de açıkça ortadadır.

Bu çalışmada özellikle, elektronik ortamdaki verilerin delil nitelikleri üzerinde değerlendirme yapılacak ve konuya ilişkin mevzuat hükümleriyle birlikte, yargı kararlarına ve doktrin görüşlerine de yer verilecektir.

Çalışmanın ilk bölümünde öncelikle elektronik ortam, elektronik veri, delil gibi kavramların tanımlamalarına yer verilecek ve akabinde elektronik ortamlardaki verilerin

qualities of data in electronic environments will be assessed separately in terms of Criminal Procedure and Civil Procedure.

II. CONCEPTS

Before delving into a detailed examination of the evidentiary qualities of data in electronic environments, it is beneficial to explain what is meant by the concept of an electronic environment and the meaning of electronic data.

First and foremost, the concept of an electronic environment refers to the medium where data is digitized, processed, stored, and transmitted. Each data processed in this electronic environment is referred to as electronic data.

In essence, the term "data" refers to information obtained through statistical, measurement, and similar methods. In doctrine, data is defined as the transformed form of information into a specific format, the information on which the computer operates¹. Data should be processable using data processing and storage tools in the electronic environment. Ultimately, what gives data its electronic nature are these characteristics of emergence and storage. The concept of electronic data represents a virtual entity. Therefore, it does not refer to tangible, concrete evidence. It is

delil nitelikleri Ceza Yargılaması ve Hukuk Yargılaması bakımından ayrı ayrı değerlendirilecektir.

II. KAVRAMLAR

Elektronik ortamdaki verilerin delil niteliklerinin detaylı olarak incelenmesinden önce elektronik ortam kavramıyla ifade edilmek istenilenin ne olduğunu ve elektronik veri ifadesinin hangi anlama geldiğini açıklamakta fayda bulunmaktadır.

İlk olarak elektronik ortam kavramı; verilerin sayısallaştırılarak işlenmesinin, saklanması ve iletilmesinin sağlandığı ortamı ifade etmektedir. Söz konusu bu elektronik ortamda işlenen her bir veri ise elektronik veri olarak adlandırılmaktadır.

Aslında, veri kelimesiyle ifade edilmek istenilen şey istatistik, ölçme ve benzeri metotlarla elde edilmiş olan bilgidir. Doktrinde veri, bilgilerin belirli bir formata dönüştürülmüş hali, bilgisayarın çalıştığı bilgiler olarak da tanımlanmaktadır¹. Veriler, elektronik ortamdaki veri işleme ve saklama araçlarıyla işlenebilir olmalıdır. Nihayetinde veriye elektronik olma özelliğini veren şey, verinin ortaya çıkma ve saklama şekillerindeki bu özellikleridir. Elektronik veri kavramı, sanal bir varlığı ifade etmektedir. Dolayısıyla elle tutulabilir, somut

DİPNOT

¹ Yılmaz Yazıcıoğlu, Bilgisayar Suçları, 1. Baskı, İstanbul, Alfa Yayınları, 1997, s. 29.

FOOTNOTE

¹ Yılmaz Yazıcıoğlu, Computer Crimes, 1st Edition, İstanbul, Alfa Publications, 1997, p. 29.

PART 3

important to note that electronic data can be materialized through certain tools. For example, printing out an email correspondence, recording a voice message onto a cassette tape, or displaying data on a monitor are examples of materializing electronic data.

The definition of data and electronic data concepts is provided in the Regulation on the Execution of Administrative and Clerical Services of Regional Courts and Courts of First Instance and Public Prosecutors' Offices. According to the definition given in the regulation, data refers to any kind of value that can be processed by a computer, while electronic data refers to records created, shared (transmitted), or stored through electronic means.

Email communications, WhatsApp discussions, voice recordings, video and photo images, faxes, and a variety of other records can all be considered electronic data. The necessary conditions for considering it electronic data are the generation, transmission, and storage of data in electronic format. Records that do not meet these conditions and are generated outside the electronic environment do not have the nature of electronic data. Ultimately, the definition of electronic evidence can be described as information and data processed and stored on a digital medium or transmitted through these means, which may have legal value in criminal and civil proceedings.

bir delilden söz edilmemektedir. Tam da bu noktada önemle belirtmek isteriz ki elektronik verilerin de birtakım araçlar kanalıyla somutlaştırılması mümkündür. Örneğin bir e-mail yazışmasının kâğıda dökülmesi ya da bir ses kaydının kasete çekilmesi yahut bir monitör vasıtasıyla gözle görünür hale getirilmesi elektronik verilerin somutlaştırılmasına verilebilecek örneklerdendir.

Bölge Adliye ve Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Cumhuriyet Başsavcılıkları İdari ve Yazı İşleri Hizmetlerinin Yürütülmesine Dair Yönetmelik'te de veri ve elektronik veri kavramlarının tanımı yapılmıştır. Yönetmelikte yapılan bu tanımlamaya göre veri, üzerinde bilgisayar tarafından işlem yapılabilen her türlü değeri; elektronik veri kavramı ise elektronik yollarla oluşturulan, paylaşılan (nakledilen) ya da muhafaza edilen kayıtları ifade etmektedir.

Elektronik veri tanımının içerisinde e-posta gönderileri, whatsapp yazışmaları, ses kayıtları, video ve fotoğraf görüntüleri, faks ve benzeri birçok kayıt sayılabilir. Elektronik veriden söz edilebilmesi için gerekli olan şartlar; verinin elektronik ortamda üretilmesi, taşınması ve saklanmasıdır. Bu şartları sağlayan, elektronik ortam dışında üretilen kayıtlar elektronik veri niteliğinde değildir. Nihayetinde elektronik delil kavramının tanımını da, dijital bir ortam üzerinde işlenen ve saklanan veya bu araçlar aracılığıyla iletilen, ceza yargılaması ve hukuk yargılaması açısından hukuki değeri olabilecek bilgi ve veriler şeklinde yapabiliriz.

Especially since the early 2000's when internet usage started to increase, the question of whether data in electronic environments have evidential value from a legal perspective has been a subject of debate. Nowadays, electronic evidence is the most crucial evidence and defense tool in many judicial activities. Consequently, it is clear that traditional methods of gathering evidence fall short, especially in cases involving crimes committed using electronic means.

III. THE EVIDENTIARY VALUE OF ELECTRONIC DATA

Legislators have introduced regulations through relevant laws and regulations to provide access to digital data in terms of both Criminal Procedure and Civil Procedure. Therefore, as technology continues to expand, the widespread use of digital technology, which forms the foundation of computers, becomes certain. Consequently, data found in electronic environments has started to be included as evidence in criminal proceedings and other relevant laws.

A. Regarding Criminal Proceedings

Given the rapid advancement of information technology and its incorporation into nearly every area of our lives, new procedures and regulations in Criminal Procedure Law have become necessary for the effective investigation and prosecution of committed crimes. In response to these requirements, lawmakers have included provisions in Criminal Procedure laws that allow access to data in digital environments.

Given the nature of electronic data, which can be copied, moved, or lost within seconds, it is necessary to introduce regulations that minimize the inability to access such evidence. Otherwise, there could be situations where the required evidence for proving crimes committed in electronic environments, whether by the perpetrators of digital crimes or through digital evidence for other crimes, cannot be obtained. Undoubtedly, this situation would adversely affect the outcome of the judicial process, prompting lawmakers and courts to regu-

Özellikle internet kullanımının artmaya başladığı 2000'li yılların başlarından itibaren, elektronik ortamlardaki verilerin hukuki açıdan delil niteliğine haiz olup olmadıkları tartışma konusu olmuştur. Zira günümüzdeki yargılama faaliyetlerinin birçoğunda en önemli delil ve savunma aracı elektronik delillerdir. Hal böyle olunca da özellikle elektronik ortam üzerinden işlenen suçlar bakımından klasik delil elde etme yöntemlerinin yetersiz kaldığı açıkça görülmektedir.

III. ELEKTRONİK ORTAMDAKİ VERİLERİN DELİL NİTELİĞİ

Kanun koyucular da gerek Ceza Yargılaması bakımından gerekse de Hukuk Yargılaması bakımından ilgili kanun ve yönetmeliklerle dijital ortamlardaki verilere erişme imkânı sağlayan düzenlemeler getirmişlerdir. Bu itibarla teknolojinin giderek yaygınlaşması sonucunda bilgisayarın temelini oluşturan dijital teknolojinin de yaygınlaşması kaçınılmaz bir son olarak karşımıza çıkmaktayken, elektronik ortamlarda bulunan veriler de ceza muhakemesinde ve diğer ilgili kanunlarda delil olarak yer almaya başlamıştır.

A. Ceza Yargılaması Bakımından

Bilişim teknolojilerinin hızlı bir şekilde gelişmesi ve neredeyse hayatımızın her anında ayrılmaz bir parçamız haline gelmesi karşısında Ceza Muhakemesi Hukuku da işlenen suçların etkin şekilde soruşturulması ve yargılanması bakımından yeni yöntemlere ve düzenlemelere başvurulmasını zorunlu kılmıştır. Ortaya çıkan bu gereklilikler karşısında kanun koyucu da dijital ortamlardaki verilere erişme imkânı sağlayan birtakım düzenlemelere Ceza Muhakemesi Kanunlarında yer vermişlerdir.

Elektronik ortamda bulunan verilerin; saniyeler içerisinde kopyalanabilme, taşınabilme veya kaybedilebilme nitelikleri düşünüldüğünde, söz konusu delillere başvuramama durumunu en aza indirgeyecek şekilde düzenlemeler getirilmesi gereklidir. Aksi takdirde, elektronik ortamda işlenen suçların faillerinin veya elektronik ortamda işlenmesi dahi dijital nitelikteki delillerle açıklığa kavuşturulabilecek bu suçların ispatı için aranan delillerin elde edilememesi durumu ile karşı karşı-

PART 3

late the evidentiary nature of data in electronic environments.

Particularly in cases involving the use of computer technologies to commit crimes, it has been observed that traditional methods of evidence collection do not adequately meet the needs for effective investigation and prosecution. Since electronic data in computer-based crimes does not exist as tangible or physically accessible entities, these data are stored using ever-evolving and renewing technologies and can easily be transferred from one place to another. It is important to emphasize that in criminal proceedings, the data itself, which holds evidentiary value, rather than the hardware device in which the electronic data resides, is crucial.

In Criminal Procedure Law, evidence collection can only commence once the conditions prescribed by the law are met. In other words, evidence can only be collected when the conditions stipulated by the law are fulfilled. The necessary condition for the collection of evidence is commonly referred to as “reasonable suspicion” in legislation and doctrine.

The concept referred to as “reasonable suspicion,” needs to be evaluated separately for each specific incident. Therefore, from the investigation stage to every phase of the trial, when collecting evidence, the presence of this reasonable suspicion should be questioned. Otherwise, the evidence obtained could become unlawfully obtained. Ultimately, if reasonable suspicion is established as a legal requirement, according to the provisions of the Criminal Procedure Code, a search warrant can be issued, and other protective measures can be taken.

When it comes to the collection of digital evidence, just like in traditional evidence, the crime scene holds significant importance and prominence. This is because the correct collection and examination of evidence depend on the initial intervention at the crime scene. At this point, it is crucial to emphasize that tampering with traditional evidence can easily be detected, while any alteration made to digital evidence can be identified by specialized experts that may not be apparent to an external observer. Therefore, the extraction, preservation, and examination of electronic evidence hold great importance for the integrity of the trial.

ya kalınabilmektedir. Hiç şüphesiz bu durum da yargılama faaliyetinin sonucuna olumsuz yönde etki edeceğinden, kanun koyucu ve mahkemeler, elektronik ortamdaki verilerin delil niteliği konusunda düzenleme yapmak durumunda kalmışlardır.

Özellikle bilgisayar teknolojilerinin kullanılması suretiyle işlenen suçlarda, klasik delil toplama yöntemlerinin etkili bir soruşturma ve kovuşturma için ihtiyaçları karşılamadığı gözlemlenmektedir. Zira bilgisayar teknolojileri kullanılarak işlenen suçlardaki elektronik veriler gözle görülebilen ya da elle tutulabilen maddi birer varlık olmadıklarından bu veriler her gün gelişen ve yenilenen teknoloji kullanılarak depolanmakta ve aynı şekilde bir yerden başka bir yere kolaylıkla nakledilebilmektedir. Tam da bu noktada önemle belirtmek isteriz ki elektronik verilerin içerisinde yer aldığı somut bir donanım aygıtı bulunsa dahi ceza yargılaması bakımından delil teşkil eden veriler bu donanım aygıtının kendisi değil, içerisinde yer alan dijital nitelikteki verilerdir.

Ceza Muhakemesi Hukuku’nda, kanunun öngördüğü şartların gerçekleşmemesi halinde delillerin toplanmaya başlanması mümkün değildir. Daha açık bir ifadeyle; deliller, yalnızca kanunda öngörülen şartların gerçekleşmesiyle birlikte toplanabilmektedir. Delillerin toplanabilmesi için gerekli olan şart mevzuatta ve doktrinde “makul şüphe” olarak ifade edilmektedir.

Makul şüphe olarak adlandırılan bu kavramın, somut her olay bakımından ayrıca değerlendirilmesi gerektiği açıkça ortadadır. Dolayısıyla soruşturma aşamasından başlayarak yargılamanın her aşamasında delil toplanırken, söz konusu bu makul şüphenin varlığı sorgulanmalıdır. Aksi durumda elde edilecek olan delil, hukuka aykırı şekilde elde edilen bir delil haline gelebilecektir. Nihayetinde, yasal şart olarak düzenlenen makul şüphenin varlığı halinde Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri gereğince arama kararı verilebilecek ve diğer koruma tedbirlerine başvurulabilecektir.

Dijital delillerin toplanmasında, klasik delillerde olduğu gibi olay yerinin oldukça önemli olduğu ve öne çıktığı bir durum söz konusudur. Çünkü delillerin doğru bir şekilde toplanması ve incelenmesi, olay yerinde yapılan ilk müdahalenin doğru yapılmasına bağlıdır. Tam da bu noktada önemle belirtmek isteriz ki klasik deliller üzerinde yapılan

In addition to these unique features of these electronic evidence, first of all, in order for these electronic data to be qualified as evidence, they must have been obtained in accordance with the provisions of Article 134 and the relevant articles of the Code of Criminal Procedure². In other words, the protection measures regarding electronic data must be strictly complied with.

The regulations on electronic evidence in the Turkish Criminal Law system are set forth in Article 134 et seq. of the Code of Criminal Procedure. In particular, the “search, copying and seizure of computers, computer programs and logs” procedures regulated under Article 134 are deemed possible with a judge’s decision in cases where there is a strong suspicion of a crime and there is no other means of obtaining evidence, as

explained above. However, it is also stipulated that in cases of delay, this decision may be made by the public prosecutor, provided that it is subsequently submitted to the approval of the judge. Search, copy and seizure of computers, computer programs and logs are of great importance, especially in obtaining electronic evidence related to cybercrimes³.

As explained in detail above; in the process after the evidence in electronic media is obtained, the necessary examinations and procedures such as preparing reports and expressing opinions should be carried out by IT experts.

oyunmalar kolaylıkla tespit edilebilmekle birlikte; dijital ortamdaki bir delil üzerinde değişiklik yapılması durumunda bu değişiklik, dışardan bakıldığında fark edilmesi mümkün olmayan, özel uzmanlar tarafından tespit edilebilir niteliktedir. Hâl böyle olunca da gerek elektronik ortamdaki delillerin celbedilmesi gerekse de muhafazası ve incelemesi yargılamanın selameti açısından büyük önem arz etmektedir.

Elektronik ortamdaki bu delillerin kendilerine has olan bu özelliklerinin yanı sıra her şeyden önce söz konusu bu elektronik verilerin delil olarak nitelendirilebilmeleri için; Ceza Muhakemesi Kanunu’nun² m. 134 ve devamı hükümleriyle birlikte ilgili yönetmeliklerdeki düzenlemelere göre elde edilmiş olması yani elektronik verilere ilişkin koruma tedbirlerine harfiyen riayet edilmiş olması gerekmektedir.

Türk Ceza Hukuku sistemindeki elektronik delillere ilişkin düzenlemeler Ceza Muhakemesi Kanunu’nun m. 134 ve devamı hükümlerinde yer almaktadır. Özellikle m. 134 hükmünde düzenlenen “bilgisayarlarda, bilgisayar programlarında ve kütüklerinde arama, kopyalama ve elkoyma” işlemleri yukarıda açıklandığı şekilde kuvvetli suç şüphesinin bulunduğu ve başka türlü delil elde etme imkanının bulunmadığı hallerde hâkim kararıyla mümkün görülmüştür. Ancak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde, söz konusu bu kararın sonradan hâkim onayına sunulmak kaydıyla Cumhuriyet Savcısı tarafından verilebileceği de hüküm altına alınmıştır. Bilgisayarlarda, bilgisayar programlarında ve

FOOTNOTE

² Art. 134 et seq. of the Code of Criminal Procedure No. 5271, Official Gazette (RG) dated 17.12.2004 and numbered 25673.

³ Yusuf Başlar, “Electronic Evil in Criminal Trial”, Journal of Uyuşmazlık Mahkemesi, Issue 13, 2013, p. 85.

DİPNOT

² 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu m. 134 vd. 17.12.2004 tarih, 25673 sayılı Resmi Gazete (RG).

PART 3

Within the framework of all these explanations; we would like to emphasize that the data in the electronic environment, if obtained in accordance with the law, are of great importance in terms of criminal proceedings both at the investigation and prosecution stages, and that in today's digital age, it is an inevitable end that the data in the electronic environment is qualified as evidence.

Finally, the decisions of the Court of Cassation regarding the evidentiary quality of electronic data also state that "digital data obtained in accordance with the procedure have the quality of evidence"⁴.

B. In Terms of Civil Proceedings

Just as in criminal proceedings, the use of electronic evidence in civil proceedings has become inevitable. In order for the trial to be conducted in a healthy manner and for the judgment to be established as a result of the trial to satisfy the need for justice to the highest degree, the trial activity must be able to keep pace with today's technological developments.

In the Code of Civil Procedure⁵, which determines the procedures and principles in civil proceedings, unlike criminal proceedings, there are no regulations directly referring to forensic informatics, but there are regulations that allow forensic informatics examinations.

Considering the rapid pace of developments in the field of technology, many disputes may arise in civil proceedings in which information systems are used as a purpose or tool. Therefore, it is quite normal that the procedures and principles of civil proceedings need to be revised in line with these technological developments. As such, the need for electronic evidence and therefore

kütüklerinde arama, kopyalama ve elkoyma özellikle bilişim suçlarına ilişkin elektronik delillerin elde edilmesinde büyük önem arz etmektedir³.

Yukarıda da detaylıca izah olunduğu üzere; elektronik ortamdaki delillerin elde edilmesinden sonraki süreçte, gerekli incelemelerin yapılması ve rapor düzenlenmesi, görüş bildirilmesi gibi işlemlerin bilişim uzmanları tarafından yapılması gerekmektedir.

Tüm bu açıklamalar çerçevesinde; elektronik ortamda bulunan verilerin, hukuka uygun şekilde elde edilmeleri halinde gerek soruşturma gerekse de kovuşturma aşamasında ceza yargılaması bakımından son derece büyük önem arz ettiklerini, günümüz dijital çağında elektronik ortamdaki verilerin delil olarak nitelendirilmesinin kaçınılmaz bir son olduğunu önemle belirtmek isteriz.

Son olarak, elektronik ortamdaki verilerin delil niteliği bakımından verilen Yargıtay kararlarında da "usulüne uygun şekilde elde edilen dijital verilerin delil niteliğine haiz oldukları" belirtilmektedir⁴.

B. Hukuk Yargılaması Bakımından

Tıpkı ceza yargılamasında olduğu gibi hukuk yargılamasında da elektronik ortamdaki delillere başvurulması kaçınılmaz hale gelmiştir. Zira yargılamanın sağlıklı bir şekilde yürütülebilmesi ve yargılama sonucunda kurulacak hükmün adalet ihtiyacını en yüksek derecede giderebilmesi için, yargılama faaliyetinin günümüzün teknolojik gelişmelerine ayak uydurabilmesi gerekmektedir.

Hukuk yargılamasındaki usul ve esasların belirlendiği Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nda⁵, ceza yargılamasının aksine adli bilişime direkt olarak atıf yapılan herhangi bir düzenleme bulunmamakla birlikte adli bilişim incelemelerine cevaz veren düzenlemeler bulunmaktadır.

Teknoloji alanındaki gelişmelerin bu denli hızlı cereyan ettiği düşünüldüğünde, hukuk yargılaması bakımından da bilişim sistemlerinin amaç veya araç olarak kullanıldığı birçok uyuşmazlık gündeme gelebilmektedir. Dolayısıyla hukuk yargılamasının usul ve esaslarının bu teknolojik gelişmeler doğrultusunda revize edilmeye ihtiyaç duyması son derece olağan bir durumdur. Hâl böyle olunca artık

the need for forensic informatics specialists in civil proceedings is increasing.

According to the Code of Civil Procedure, written or printed texts, deeds, drawings, plans, sketches, photographs, films, video or sound recordings, electronic media data and similar information carriers that are suitable to prove the facts in dispute are documents in civil proceedings⁶.

As it is clearly understood from the relevant legal regulation; in addition to digital data such as photographs, sound recordings, images, "data in digital media and similar information carriers" have also gained the quality of evidence.

According to the Code of Civil Procedure, unless a specific burden of proof is stipulated in the law, other evidence that is not regulated in the law in any way may be used⁷. As a result of this regulation, electronic data may also be submitted to the file as evidence. However, at this point, we would like to emphasize that the cases where the obligation of proof by hard documentary evidence is regulated are exceptions to the regulation on the use of electronic data as evidence.

If it's required to consider data from electronic media while examining the rule of proof by hard documented evidence in civil proceedings; in order for a document to be accepted as a "hard documentary evidence" in terms of the law of proof, the authenticity of the document in question must be determined without any doubt. This determination is

hukuk yargılamasında da elektronik delillere ve dolayısıyla adli bilişim uzmanlarına olan ihtiyaç giderek artmaktadır.

Hukuk Muhakemeleri Kanunu'na göre; uyuşmazlık konusu vakıaları ispata elverişli yazılı veya basılı metin, senet, çizim, plan, kroki, fotoğraf, film, görüntü veya ses kaydı gibi veriler ile elektronik ortamdaki veriler ve bunlara benzer bilgi taşıyıcılarının hukuk yargılamasına göre belge niteliğindedirler⁶.

İlgili yasal düzenlemeden de açıkça anlaşıldığı üzere; fotoğraf, ses kaydı, görüntü gibi dijital verilerin yanında, "Dijital ortamdaki veriler ve buna benzer bilgi taşıyıcıları" da delil niteliğini kazanmışlardır.

Hukuk Muhakemeleri Kanunu'na göre, kanunda ayrıca belirli bir ispat zorunluluğu öngörülmemiş ise herhangi bir şekilde kanunda düzenlenmemiş olan diğer delillere de başvurulabilmektedir⁷. Söz konusu bu düzenleme neticesinde, elektronik ortamdaki veriler de delil olarak dosyaya sunulabilmektedir. Ancak tam da bu noktada önemle belirtmek isteriz ki senetle ispat zorunluluğunun düzenlendiği haller, elektronik verilerin delil olarak kullanılabileceğine ilişkin düzenlemenin istisnasıdır.

Hukuk yargılamasındaki senetle ispat kuralını, elektronik ortamdaki veriler bakımından incelemek gerekirse; ispat hukuku açısından bir belgenin senet olarak kabul edilebilmesi için söz konusu belgenin aidiyetinin tereddütsüz şekilde belirlenebilmesi gerekmektedir. Bu belirleme işlemi Elektronik İmza Kanu-

DİPNOT

³ Yusuf Başlar, "Ceza Yargılamasında Elektronik Delil", Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi, Sayı 13, 2013, s. 85.

⁴ Yargıtay CGK, T. 20.12.2018, E. 2018/16-419, K. 2018/661.

⁵ 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu 04.02.2011 tarih, 27836 sayılı Resmi Gazete (RG).

⁶ 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 199.

⁷ 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 192.

FOOTNOTE

⁴ Supreme Court CGK, T. 20.12.2018, E. 2018/16-419, K. 2018/661.

⁵ Code of Civil Procedure No. 6100 Official Gazette (RG) dated 04.02.2011 and numbered 27836.

⁶ Article 199 of the Code of Civil Procedure No. 6100.

⁷ Article 192 of the Code of Civil Procedure No. 6100.

PART 3

made through trustworthy systems such as secure electronic signature regulated in the Electronic Signature Law⁸ or registered electronic mail, which is defined as the qualified form of electronic mail and regulated in the Regulation on the Procedures and Principles Regarding the Registered Electronic Mail System.

The fact that the document refers to the medium suitable for carrying information is especially important for the evidential value of the data in electronic media created with a secure electronic signature⁹. This is because, according to the Code of Civil Procedure, documents signed with a secure electronic signature is like a hard documentary evidence. Likewise, according to the Regulation on the Procedures and Principles Regarding the Registered Electronic Mail System, it is explicitly regulated that these electronic mails have the effect of a hard documentary evidence. At the same time, Article 15 of the Turkish Code of Obligations clearly states that the provisions and consequences of secure electronic signature and wet signature are the same.

Ultimately, the fact that an electronic data is signed with a secure electronic signature in accordance with the legal legislation or created through the Registered Electronic Mail system implies that this electronic document can be used as evidence within the scope of the hard documentary proof regulation.

nu'nda⁸ düzenlenen güvenli elektronik imza veya Kayıtlı Elektronik Posta Sistemine ilişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'te düzenlenen ve elektronik postanın nitelikli hali olarak tanımlanan kayıtlı elektronik posta gibi güven teşkil eden sistemler aracılığıyla yapılmaktadır.

Belgenin, bilgi taşımaya elverişli ortamı ifade etmesi özellikle güvenli elektronik imza ile oluşturulan elektronik ortamdaki verilerin delil değeri için önemlidir⁹. Zira Hukuk Muhakemeleri Kanunu'na göre; güvenli elektronik imza ile imzalanan belgeler senet hükmündedirler. Yine aynı şekilde Kayıtlı Elektronik Posta Sistemine ilişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'teki düzenlemelere göre de söz konusu bu elektronik postaların senet hükmünde olduğu açıkça düzenlenmektedir. Aynı zamanda Türk Borçlar Kanunu'nun m. 15 hükmünde de açıkça güvenli elektronik imza ile ıslak imzanın hüküm ve sonuçlarının aynı olduğu belirtilmiştir.

Nihayetinde, elektronik bir verinin yasal mevzuata uygun şekilde güvenli elektronik imza ile imzalanması veya Kayıtlı Elektronik Posta sistemi aracılığıyla oluşturulmuş olması, söz konusu bu elektronik belgenin senetle ispat düzenlemesi kapsamında delil olarak kullanılabileceğini ifade etmektedir.

FOOTNOTE

⁸ Law No. 5070 on Electronic Signature Official Gazette (RG) dated 23.01.2004 and numbered 25355.

⁹ Elif Futtu, Beginning of Evidence and the Nature of Beginning of Evidence of Electronic Documents, 1st Edition, Ankara, Seçkin Publishing, 2021, p. 97.

IV. CONCLUSION

In conclusion, just as our digitalization journey and its consequences have become inevitable with the technology that has become an integral part of our lives in today's world, it has also become inevitable that judicial activities must adapt to the digital age. As such, what is expected from judicial organizations is to closely follow today's digital developments and to carry out judicial activities in the light of developments in the digital world. In this respect, we can easily state that electronic data, if it is obtained in accordance with the law, are evidence that will shed light on the judicial activities.

However, we would like to specify that it is of great importance for the judicial process to comply with the basic principles to be followed during the collection phase and to show the necessary sensitivity in the processes of protecting the integrity and validity of the electronic data in order for the electronic data to have the quality of evidence.

BIBLIOGRAPHY

ELİF FUTTU, Beginning of Evidence and the Qualification of Electronic Documents as Beginning of Evidence, 1st Edition, Ankara 2021.

YILMAZ YAZICIOĞLU, Computer Crimes, 1st Edition, İstanbul, Alfa Publications, 1997.

YUSUF BAŞLAR, "Electronic Evil in Criminal Trial", Journal of the Court of Dispute, Issue 13, 2013.

IV. SONUÇ

Sonuç olarak, günümüz dünyasında hayatımızın ayrılmaz bir parçası haline gelen teknolojiyle beraber dijitalleşme serüvenimiz ve bunun sonuçları nasıl kaçınılmaz olduysa, yargılama faaliyetlerinin dijital çağa uyum sağlaması gerekliliği de kaçınılmaz bir durum olmuştur. Hâl böyle olunca da yargı örgütlerinden beklenen, günümüzün dijital gelişmelerini yakinen takip edilmesi ve yargılama faaliyetlerinin dijital dünyadaki gelişmeler ışığında yürütülmesidir. Bu doğrultuda, elektronik ortamdaki verilerin hukuka uygun şekilde elde edilmeleri halinde yargılama faaliyetine ışık tutacak deliller niteliğinde olduklarını rahatlıkla ifade edebiliriz.

Ancak önemle belirtmek isteriz ki elektronik ortamdaki verilerin sağlıklı birer delil niteliğine haiz olabilmeleri için, toplanması aşamasında uyulması gereken temel ilkelere riayet edilmesi, elektronik verinin bütünlüğünün ve geçerliliğinin korunması işlemlerinde gerekli olan hassasiyetin gösterilmesi yargılama süreci bakımından büyük önem arz etmektedir.

KAYNAKÇA

ELİF FUTTU, Delil Başlangıcı ve Elektronik Belgelerin Delil Başlangıcı Niteliği, 1. Baskı, Ankara 2021.

YILMAZ YAZICIOĞLU, Bilgisayar Suçları, 1. Baskı, İstanbul, Alfa Yayınları, 1997.

YUSUF BAŞLAR, "Ceza Yargılamasında Elektronik Delil", Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi, Sayı 13, 2013.

DİPNOT

⁸ 5070 Sayılı Elektronik İmza Kanunu 23.01.2004 tarih, 25355 sayılı Resmi Gazete (RG).

⁹ Elif Futtu, Delil Başlangıcı ve Elektronik Belgelerin Delil Başlangıcı Niteliği, 1. Baskı, Ankara, Seçkin Yayıncılık, 2021, s. 97.